

3. Ak ja, det kære første Bal.

(Den gamle Vals.)

C. C. Møller.

Tempo di Vals.

1. Ak ja, det kære første

Bal, det staar endnu for Tan - ken med Her - lig - he - der

u - den Tal, med Angst og Hjer - te - ban - ken, med Ro - sen -

krans og Ro - sen - dragt og Sa - lig - hed i Pol - ka - takt og

smaa In - kli - na - tio - ner, og saa Or - kest - rets Tryl - le - klang, da

var det net - op første Gang, jeg hør - te dis - se To - ner:

leggieramente

La la la la la la la la la la la la

la la la la. La la la la la la la

la la la la la la la la. 2. Der

2. Der var paa Ballet en Student,
 saa ung og saa blufærdig,
 han var vel tyve Aar omtrent,
 hvor han dog var elskværdig!
 Og hvor han dansed gratiøst,
 og hvor han førte mageløst,
 og hvor hans Ord berused!
 Naar jeg med ham i Dansen for,
 jeg mærked af den hele Jord
 kun Tonerne, der brused:
(con brio.) Lalala lalala. . .

4. Nu fulgte der et Længselsaar
 med Sukken og med Venten;
 jeg blev saa sært til Møde, naar
 jeg tænkte paa Studenten.
 Og Valsens kære Melodi
 fremmaned Ballets Trylleri
 og al den Fryd, der flyede;
 jeg nynnede derfor mangen Gang
 som en vemodig Mindesang,
 imens jeg sad og syede:
(largo sospirando.) Lalala lalala. . . .

3. Vi talte om,— jeg ved ej hvad —
 mens vi i Dansen svæved,
 jeg ved kun, at jeg var saa glad,
 endskønt mit Hjerter bæved.
 Snart i den muntre Tonestrøm
 svandt Natten som en flygtig Drøm,
 kun Mindet blev tilbage;
 thi for mit Blik han stod saa sød,
 og for mit Øre end det lød
 i mange, mange Dage:
(pianissimo.) Lalala lalala. . .

5. Dog Sangen endte ej saa trist,
 den fik en anden Tone:
 Studenten han er nu Kopist,
 og jeg,— jeg er hans Kone.
 Og i vort lille Hjem vi har
 hver Aften Bal, og det saagar
 med egne Musikanter!
 Vor gamle Vals vi glemme ej,
 nu synger han, nu synger jeg
 og et Par smaa Diskanter:
(Allegro fortissimo.) Lalala lalala. . .

Erik Bøgh.